

Pohl, Eva: Videopoesi på højt niveau." *Berlingske* (Copenhagen), 11 November 2004.

Berlingske · torsdag 11. november 2004

Berlingske · torsdag 11. november 2004

G: Klassisk musik

ONSDAG: Teater

TORS DAG: Kunst

FREDAG: Film

Videopoesi på højt niveau

t. Fornem chance for at se ny international videokunst på store lærreder harlottenborgs udstilling »Dwellan«. Video som stemningsmaleri med nerve.

Af Eva Pohl

Bare rolig! Hesten er ikke død. Den sover og drømmer. Der er heller ikke noget galt med de ældre kvinder i yndefuld synkronsvømning i amerikanske Janet Biggs multimedieinstallation med videoprojektion på kæmpelærreder og markant lydside. Man skal dog ikke tage fejl. Under den poetiske og drømmende atmosfære lurer et skarpt øje. Med et fotografi af astronauten John Glenn henviser Janet Biggs til heltedyrkelsen, og de ældre kvinder i deres undervandsunivers, hvor tyngdekraften synes ophævet, peger på kvin-

ders evige kamp for at få ting til at se lette ud.

Forhængen trækkes til side for en positivt overraskende oplevelse på Charlottenborgs udstilling »Dwellan« af aktuell international videokunst på højt niveau. Alle forestillinger om en skov af små skærme og ledninger kan viftes bort. Ud af mørket dukker glimrende værker i en egen dvælende tone. Det er video som stemningsmaleri. Der er ikke tale om handlinger med et brud, men om værker, der trækker beskueren ind i et univers, man fristes til at kalde før-bevidst. Visioner, som man, om ikke ligefrem kan nikke genkendende til så dog leve sig ind

i, spejle sig i. Og der er budskaber at tygge på.

Den sublime natur, skønhed og ro spiller fremtrædende roller som modtræk til vor tids såkaldte hastighedsregime. Menneskelig, og især kvindelig, sårbarhed fremgår flere steder.

Svenske Charlotte Gyllenhammar har således en vision om en kvinde, der hænger med hovedet nedad med brusende skorter som en klokke omkring sig. Ved siden af præsenteres to trygt sovende mænd, muligvis brødre. Kvinden er fanget i konventioner, mens mændene hviler i et fællesskab.

Vor globale tidsalder finder fint udtryk i Hiraki Sawas originale video »Dwellan« fra 2002, hvor legetøjsflyvemaskiner letter fra gulvet i kunstnerens lejlighed og skærer gennem rummene i skøn luftakrobatik og ophæver al hverdagsstemning i

badeværelset. Har man set Hiraki Sawas »Dwellan«, bliver tandbørstning til noget ganske anderledes svævende. For mig at se handler disse flyvemaskiners elegante bevægelser gennem rummene imidlertid ikke udelukkende om rejseaktivitet, men også om tankeprocesser og inspiration.

De øvrige deltagende kunstnere på den absolut seværdige udstilling er Jonas Dahlberg, Willie Doherty, Simon Faithfull, Birgit Johansen & Hanne Nielsen, Mark Lewis, Euan Macdonald, Aernout Mik, Fanni Niemi-Junkola, Florian Pumhösl, Sven Pålsson, Michal Rovner, Ane Mette Ruge, Berni Searle, Andrew Stones og Jutta Strohmaier.

Man kommer nærmest i en drømmeagtig tilstand, når man bevæger sig gennem udstillingen og løfter forhæng på forhæng i mørket og lader sig

opsugte af værkernes langsomme rytme. Et sted er der sand på gulvet, et andet er lyden høj. Også for høj. Det er et af de problemer ved videokunsten med lydside. Den blander sig i andre værkers udtryk.

Det er en kontemplativ udstilling. Under poesien ligger en nervøs energi. Gåsehudsfremkaldende.

Dwellan. Exhibition of Contemporary Video Art. Charlottenborg Udstillingsbygning. Tilrettelagt af Hjørdis Haack, Lotte Tauber Lassen, Jesper Rasmussen og Marit Ramsing. Dagligt 10-17, ons. 10-19. Til den 12. december.

po@berlingske.dk